

Sygn. akt I S 170/13

POSTANOWIENIE

Dnia 8 stycznia 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny

w składzie :

Przewodniczący:	SSA Barbara Owczarek (spr.)
Sędziowie:	SA Ewa Jastrzębska SO del. Tomasz Ślęzak

po rozpoznaniu w dniu 8 stycznia 2014 r. w Katowicach

na posiedzeniu niejawnym

ze skargi A. A. o stwierdzenie przewlekłości w postępowaniu toczącym się przed Sądem Okręgowym w (...) pod sygn. akt I 1RC 249/12 z powództwa A. A. przeciwko W. A.

o rozwód

postanawia :

oddalić skargę.

Sygn. akt I S 170/13

UZASADNIENIE

A. A. pismem z dnia 28 listopada 2013 r. wniosła skargę na przewlekłość postępowania w sprawie prowadzonej przez Sąd Okręgowy w (...) pod sygn. akt I 1RC 249/12.

Domagała się: 1) stwierdzenia przewlekłości postępowania, 2) zlecenia sądowi prowadzącemu sprawę odpowiednich czynności w wyznaczonym terminie, 3) zlecenia sądowi prowadzącemu pozytywne ustosunkowanie się do prośby powódki o przesłuchanie dodatkowych świadków zgłoszonych w jej piśmie z dnia 23.08.2013 r., 4) zwolnienia od kosztów sądowych i ustanowienie pełnomocnika z urzędu, zasądzenie od Skarbu Państwa odpowiedniej sumy pieniężnej w wysokości – do uznania Sądu w granicy rozsądku za celowe przeciąganie i odmowę wyznaczenia obrońcy.

Skarżąca podniosła, że w postępowaniu od 29.06.2012 r. miało miejsce 5 rozpraw sądowych, z których każda kończyła się odroczeniem z powodu bzdurnych i bezpodstawnych oskarżeń skierowanych przez adwokata pozwanego pod adresem skarżącej. Odraczanie kolejnych spraw przeciągało się od 3 do 6 miesięcy, co jest wynikiem manipulacji adwokata pozwanego.

Skarżąca zarzuciła także, że sprawa trwa ponad półtora roku i podnosiła niegodne – jej zdaniem – postępowanie w sprawie zarówno pozwanego jak i jego pełnomocnika oraz przychylenie się Sądu do ich niezasadnych wniosków.

Prezes Sądu Okręgowego w (...) wniósł o oddalenie skargi.

Tok postępowania w sprawie, od 29 czerwca 2012 r., którą to datę wskazuje powódka jako rozpoczynającą przewlekłe postępowania, przedstawia się następująco:

Na pierwszej wyznaczonej rozprawie w dniu 29 czerwca 2012 r. stały się strony oraz pełnomocnik pozwanego wraz z pełnomocnictwem i odpowiedzią na pozew, zawierającą szereg wniosków dowodowych, w tym wniosek o udzielenie zabezpieczenia przez obniżenie zasądzonych od pozwanego na rzecz dzieci alimentów oraz wniosek o zwolnienie od kosztów.

Sąd rozprawę odroczył z terminem z urzędu, zarządził ściąganie 6 akt z Sądu Rejonowego w (...) celem podjęcia dalszych decyzji na posiedzeniu niejawnym.

Dnia 6 lipca 2012 r. wpłynęło pismo procesowe powódki stanowiące jej odpowiedź na odpowiedź na pozew pozwanego, wraz z załącznikami.

Postanowienie z dnia 7 sierpnia 2012 r. Sąd zwolnił pozwanego od kosztów sądowych i wyznaczył rozprawę na 22.11.2012 r. wzywając na termin 2 świadków z odpowiedzi na pozew.

Postanowieniem z dnia 22 sierpnia 2012 r. nie uwzględnił wniosku pozwanego w trybie zarządzenia tymczasowego o obniżenie alimentów.

Na skutek zażalenia pozwanego na powyższe postanowienie sprawa została przekazana Sądowi Apelacyjnemu w Katowicach dnia 27 września 2012 r., który postanowieniem z dnia 10 października 2012 r. oddalił zażalenie pozwanego.

Akta zostały zwrócone Sądowi Rejonowemu w (...) przed wyznaczonym terminem rozprawy 22 listopada 2012 r. na którym Sąd dopuścił dowód z zeznań świadka J. A.; drugi z wezwanych świadków nie stawił się.

Sąd odroczył rozprawę na 19 lutego 2013 r., dopuścił dowód z zeznań pozostałych świadków oraz świadka nie stającego na termin 22.11.2012 r. Sąd oddalił również wniosek powódki na posiedzeniu niejawnym w tym samym dniu o udzielenie zabezpieczenia alimentacyjnego na rzecz nienarodzonego jeszcze dziecka powódki.

Na rozprawie w dniu 19 lutego 2013 r. Sąd przesłuchał świadka M. K., (św. M. A. odmówił zeznań), pozostali świadkowie nie stawili się, nie podjęli wezwań w terminie.

Sąd odroczył rozprawę na 10 maja 2013 r., ponownie wezwał niestających świadków z tym, że zarządził doręczenie świadkowi Z. J. wezwanie za pośrednictwem funkcjonariusza policji. Z uwagi na zwrot wezwań dla świadka M. G. z adnotacją poczty „adresat nieznan” i na wniosek pozwanego, iż osobiście sprawdził adres świadka i jest on aktualny, Sąd zarządził przed wyznaczoną rozprawą doręczenie wezwania za pośrednictwem funkcjonariusza policji. Z pisma funkcjonariusza policji wynika, że osoba zamieszkująca pod wskazanym adresem nie nosi nazwiska G., lecz G..

Na terminie rozprawy w dniu 10 lutego 2013 r. po oddaleniu przez Sąd wniosków pozwanego, pełnomocnik pozwanego złożył wniosek o wyłączenie od rozpoznania sprawy przewodniczącej składu sądzącego.

Z uwagi na złożony wniosek Sąd rozprawę odroczył celem nadania biegu wnioskowi.

W dniu 22 lutego 2013 r. Sąd Okręgowy w (...) wniosek pełnomocnika oddalił. Dnia 23 maja 2013 r. powódka złożyła wniosek o ustanowienie dla niej pełnomocnika z urzędu. Dnia 20 czerwca 2013 r. pozwany osobiście złożył zażalenie na postanowienie Sądu o oddaleniu wniosku o wyłączenie sędziego. Z uwagi na niezuzupełnienie braków formalnych postanowieniem z dnia 16 lipca 2013 r. Sąd odrzucił powyższe zażalenie.

Z kolei z uwagi na powtórne złożenie zażalenia Sąd to zażalenie odrzucił dnia 19 lipca 2013 r. i w tym samym dniu oddalił wniosek powódki o ustanowienie dla niej pełnomocnika z urzędu.

W dniu 22 lipca 2013 r. sprawa została przekazana do referatu innego sędziego (według pisma Prezesa Sądu Okręgowego w (...)) z uwagi na odejście dotychczasowego sędziego w stan spoczynku).

Z uwagi na złożenie zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu o odrzuceniu jego zażalenia z dnia 16 lipca 2013 r. sprawę przekazano do rozpoznania zażalenia Sądowi Apelacyjnemu w Katowicach, który w dniu 5 września 2013 r. oddalił zażalenie i zwrócił akta Sądowi Okręgowemu w dniu 24 września 2013 r.

Kolejną rozprawę wyznaczono wcześniej na 28 listopada 2013 r..

W dniu 9 września 2013 r. pozwany złożył zażalenie na postanowienie Sądu z 19 lipca 2013 r., które zostało przez Sąd odrzucone postanowieniem z dnia 1 października 2013 r. W związku z pismem powódki zawierającym wnioski dowodowe: o dopuszczenie dowodu z zeznań świadków (pisma z dnia 23.08.2013 r. i 7.11.2013 r.). Sąd zwrócił się z odezwą o udzielenie pomocy sądowej w dniu 14.11.2013 r. i przesłuchanie świadka E. W. przed Sądem Rejonowym w(...).

Na rozprawie w dniu 28 listopada 2013 r. świadek M. G. odmówił zeznań. Świadek Z. J. nie stawił się, nie podjął wezwania w terminie.

Sąd rozprawę odroczył z terminu z urzędu, postanowił wezwać świadka Z. J. pod rygorem ukarania grzywną w przypadku jego niestawiennictwa.

W dniu 29 listopada Sąd wyznaczył termin rozprawy na 17 stycznia 2014 r. i zarządził wezwanie świadków z pisma powódki z 4 listopada 2013 r..

W dniu 28 listopada powódka złożyła niniejszą skargę.

Sąd Apelacyjny zważył.

W czynnościach Sądu Okręgowego nie sposób dopatrzeć się przewlekłości postępowania.

Rozprawy były odraczane przeciętnie na okres 3 miesięcy, a dwukrotnie na dłuższe terminy (do 6 miesięcy) ale tylko wówczas, gdy Sąd wydawał zaskarżalne postanowienia. Zachodziła wtedy konieczność nadania biegu zażaleniom i przekazania sprawy wraz z wniesionym środkiem zaskarżenia Sądowi Apelacyjnemu.

Zatem do przedłużenia się postępowania nie dochodziło z powodu uchybienia sprawności postępowania Sądu ale z konieczności podjęcia czynności procesowych niezbędnych do rozpoznania złożonych wniosków, czy też środków zaskarżenia. Odraczanie terminów rozpraw na okres 3 miesięcy, zważywszy organizację pracy sądu i dużą ilość spraw rozwodowych nie może być uznane za powodujące przewlekłość postępowania. Rozprawy były odraczane również z powodu niestawiennictwa świadków i nie podejmowania przez nich wezwań. Nie świadczy to jednak o zawinieniu Sądu i spowodowaniu przewlekłości postępowania, skoro Sąd podejmował również decyzje o konieczności doręczenia wezwań za pośrednictwem funkcjonariuszy policji czy też ostatecznie wezwał świadka pod rygorem ukarania grzywną, w przypadku niestawiennictwa.

Skarżąca w uzasadnieniu skargi zarzuca Sądowi „cackanie się” z pozwanym i wysłuchiwanie jego bezpodstawnych zarzutów i oskarżeń pod adresem powódki oraz bezzasadne oddalenie jej wniosku o ustanowienie adwokata z urzędu.

Zauważyć jednakowoż należy, że Sąd rozpoznający skargę na przewlekłość postępowania nie jest uprawniony do wkraczania w zakres oceny faktycznej i prawnej sprawy (art. 12 ust. 3 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez uzasadnionej zwłoki).

Nie może zatem badać w tym postępowaniu zasadności orzeczeń wydanych przez Sąd rozpoznający sprawę merytorycznie ani też wypowiadać się co do stanu faktycznego i zawłości sprawy, w tym, które z zawnioskowanych dowodów Sąd orzekający winien przeprowadzić. Należy w tym miejscu wskazać, że powódka własny wniosek

dowodowy z zeznań świadków złożyła dopiero w piśmie z 23 sierpnia 2013 r. (akta znajdowały się wówczas z zażaleniem w Sądzie Apelacyjnym w Katowicach do dnia 14 września 2013 r.), w którym domagała również się przesłuchania świadka E. W. przed Sądem w Środzie Śląskiej. Tym samym częściowo spowodowała przedłużenie postępowania składając wniosek po 14 miesiącach od wyznaczenia 1-szej rozprawy, w dniu 29 czerwca 2012 r..

W ocenie Sądu Apelacyjnego nie sposób uznać, że Sąd Okręgowy działał opieszale, nieterminowo, czym spowodował przewlekłość postępowania.

Mimo braku podstaw do stwierdzenia przewlekłości postępowania Sąd Apelacyjny wskazuje Sądowi Okręgowemu na potrzebę stosowania art. 207 § 6 kpc i art. 274 § 1 kpc co zmobilizuje strony i świadków oraz pozwole Sądowi na koncentrację i przyspieszenie postępowania.

Z tych przyczyn na podstawie art. 12 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (DZ.U. Nr 179 poz. 184 z późn. zm.) orzeczono jak w sentencji.